



ପ୍ରତ୍ୟୟ

(Journal of Odia Language, Culture and Science)

Journal Homepage: <http://cphfs.in/research.php>



ବାଧୁତି ଜନଜାତିର ଭାଷା ବିମର୍ଷ

ଡକ୍ଟର ରାଜାକୁମାର ନାଏକ

ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ

ରେଭେନ୍ସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ

Rajakumar.naik@gmail.com

ସଂକ୍ଷିପ୍ତସାର: ମୟୂରଭଞ୍ଜ, କେନ୍ଦୁଝର ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ନୀଳଗିରି ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ବାଧୁତି ଜନଜାତି ଓଡ଼ିଆରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ବି, ତାଙ୍କର ଶବ୍ଦର ଧ୍ୱନିଗତ ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାଷାକୁ ଭିନ୍ନ କରି ଦୁନିଆରେ ପରିଚିତ କରିଛି । ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ ‘ଲ’ ଥିଲେ, ‘ଲ’ ପରିବର୍ତ୍ତେ ‘ନ’ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ନାସ୍ତିସୂଚକ ବାକ୍ୟରେ ବାକ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ନାଲି ବ୍ୟବହୃତ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଧୁତି ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଲାଣି, ଯାହା ଆହୁରି ଅଧିକ ଗବେଷଣାର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି ।

ପ୍ରମୁଖ ଶବ୍ଦ: ବାଧୁତି ଜନଜାତି, ଆଦିବାସୀ, ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ, ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ

ଆଦିବାସୀର ଆଦିଭୂମି ଭାରତ । ଭାରତ ଏକ ଆଦିବାସୀ ବହୁଳ ଦେଶ । ଭାରତର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଦିବାସୀ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥାନ ଦ୍ୱିତୀୟ । ଓଡ଼ିଶାରେ ବାସି ପ୍ରକାରର ଆଦିବାସୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକ ବସବାସ କରନ୍ତି । ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ତୁଳନାରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶତକଡ଼ା ୨୨ ଭାଗ । ‘ଆଦିବାସୀ’ ବା ‘ଉପଜାତିର ଜନସମାଜ’ କହିଲେ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ସେମାନେ ଭାରତରେ ଦ୍ରାବିଡ଼ ଓ ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଗମନର ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଥିଲେ, ତା’ର କୌଣସି ସମୟସୀମା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଆବାହମାନ କାଳରୁ ରହି ଆସୁଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ କହିବା କଷ୍ଟକର । ଭାଷାବିତ୍ମାନେ ଏହି ଆଦିମ ଅଧିବାସୀଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟ୍ରିକ୍, ମୁଣ୍ଡା ବା କୋଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର ନରନାରୀ ସଭ୍ୟଜଗତରୁ ବିଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ହୋଇ ଏକ ଭିନ୍ନ ପୃଥ୍ବୀର ବାସିନ୍ଦା ଭାବରେ ଘନ ଅରଣ୍ୟ ଏବଂ ଦୁର୍ଗମ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଖୋଲରେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରକୃତିର ସଜ୍ଜନ । ନିଜର ଐତିହ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ, ରୀତିନୀତି, ଚାଲିଚଳଣି, ସଂସ୍କାର, ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଧରି ସେମାନେ ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ଜନ୍ମହୋଇ ତାରି କୋଳରେ ହସନ୍ତି, କାନ୍ଦନ୍ତି, ଜୀବନ ବିତାନ୍ତି ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳିତ, ସୁନ୍ଦର ସମାଜରେ ନିଜର ସ୍ୱକାୟ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ଧରି ରଖି ଏମାନେ ବଞ୍ଚିରହିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ୬୨ ପ୍ରକାର ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଧୁତି ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ ବୃହତ୍ତମ ସଂପ୍ରଦାୟ । ୧୯୯୧ ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ବାଧୁତିମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷ ଏକସହରୀ ହଜାର । ଏମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମୟୂରଭଞ୍ଜ, କେନ୍ଦୁଝର ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ନୀଳଗିରି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସକରନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତିତ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ବସବାସ କରନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ ଓଡ଼ିଶାର ତିନୋଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକ ବାସକରୁଥିଲେ ହେଁ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଓ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ବସତିସ୍ଥାପନ କରିରହିଛନ୍ତି । ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ପ୍ରଥମ ବାସ ଭୂମି ହେଉଛି ଶିମିଳିପାଳ, ଏକଥା ଚକ୍ରଧର ମିଶ୍ରଙ୍କ ରଚିତ ‘ବଡ଼ାମ ପୁରାଣ’ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ସେ ବଡ଼ାମ ପୁରାଣରେ ଲେଖିଛନ୍ତି: ‘ବାଧୁତିର ଘର ଅଟେ ବନସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଶିମିଳିପାଳ ବନସ୍ତ ପର୍ବତ ଗୁହାରେ’ ।

ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିବାସୀମାନେ ଶିମିଳିପାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ବଦଳି ଯାଇଛି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ କିଛି କିଛି ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଆଦିବାସୀ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଭାଷା ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ (ମୁଣ୍ଡାଗୋଷ୍ଠୀ, ଦ୍ରାବିଡ଼ଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାରତୀୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ) । ବାଧୁତି ଆର୍ଯ୍ୟଭାଷା ଗୋଷ୍ଠୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ

ଓଡ଼ିଆରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥାଏ। ସ୍ଥାନ ବିଶେଷରେ ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାଷାରେ କଠିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାଷାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଉପ ଭାଷା କୁହାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା କୁହାଯାଇପାରେ । ଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଭାଷାକୁ ଅନୁକରଣ କରି ଆପଣେଇ ନେଇଥାନ୍ତି, ଯାହାଫଳରେ ଏ ଜାତିର ଭାଷାରେ ବହୁଭାଷାର ମିଶ୍ରଣ ଦେଖାଯାଏ । ଭାତ୍ରୀ, ଦେଶିଆ, ଭୂୟାଁ, ସାଉଁତି ଗଣ୍ଡ ସହ ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲକ୍ଷଣଗତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବାର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ତା'ର କିଛି ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ନିଆଯାଇପାରେ । ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ 'ଲ' ଥିଲେ, 'ଲ' ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ନ' ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଲେଖିବା	ନେଖିବା
ଲୁଗା	ନୁଗା
ଲୁଣ	ନୁଣ
ଲୋକ	ନୁକ

ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ 'ଓ' ଥିଲେ 'ଓ' ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଉ' ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି ଯଥା –

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
କୋଡ଼ି	କୁଡ଼ି
ଗୋଡ଼	ଗୁଡ଼
ଚୋର	ଚୁର

ସେହି ପରି କିଛି ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ 'ପ' ଥିଲେ 'ପ' ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଫ' ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି ଯଥା –

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ପଣସ	ଫଣସ
ପଡ଼ିବା	ଫଳିବା

ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ କ୍ରିୟାରେ 'ବ' ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଡ' ର ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି, ଯଥା-

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
କହିବ	କହିଡ଼
(ବାକ୍ୟ- କଣ କହିବ- କିସ କହିଡ଼)	

ଦେବ ଦେଡ଼
(ବାକ୍ୟ- ଘରକୁ ଗଲେ ଦେବ - ଘରକୁ ଗଲେ ଦେଡ଼)

ଠିକ୍ ସେହିପରି 'ନାହିଁ'କୁ 'ନାଇଁ' ରୂପରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି, ନାହିଁସୂଚକ ବାକ୍ୟରେ ବାକ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ନାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରିଥାନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚାରଣ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଯିବି ନାହିଁ	ନାଇଁ ଯିବି
ଖାଇ ନାହିଁ	ନାଇଁ ଖାଇ
ଆଣି ନାହିଁ	ନାଇଁ ଆଣି
ଆସି ନାହିଁ	ନାଇଁ ଆସି

ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ମାନ୍ୟାର୍ଥରେ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳ କ୍ରିୟାରେ ଥିବା 'ବେ' ସ୍ଥାନରେ 'ମେଇଁ' ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି।

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ନେବେ	ନେମେଇଁ
ମାରିବେ	ମାରିମେଇଁ
ଖାଇବେ	ଖାଇମେଇଁ

ସାଧାରଣତଃ ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଆଦେଶ, ଅନୁଜ୍ଞା ଓ ଅନୁରୋଧ ସୂଚକ କ୍ରିୟାରେ 'ରେ' ଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି; ଯଥା:

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ନିଅ	ନିଅରେ (ବହିତା ନିଅରେ)
ଦିଅ	ଦିଅରେ

(ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦିଅରେ)

ବସ ବସରେ (ପିଣ୍ଡାରେ ବସରେ)

ଠିକ୍ ସେହିପରି ତେବେ, ତାହେଲେ ଅର୍ଥରେ କ୍ରିୟାରେ ତେନେ ଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି, ଯଥା

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଖାଅ ତେବେ	ଖାଅତେନେ
ଗାଅ ତେବେ	ଗାଅତେନେ
ଦିଅ ତେବେ	ଦିଅ ତେନେ

ଓଡ଼ିଆରେ ବ୍ୟବହୃତ କ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା 'ଉ' ଧ୍ବନି ସ୍ଥାନରେ 'ଅ' କିମ୍ବା 'ଆ' ଧ୍ବନି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ:

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଆସୁଛି	ଆସଛି
(କେନ୍ଦୁଝରର ଆନନ୍ଦପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟବହୃତ)	
ଖାଉଛି	ଖାଆଛି
(କେନ୍ଦୁଝରର ଆନନ୍ଦପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟବହୃତ)	
ଦେଖାଉଛି	ଦେଖାଛି
(କେନ୍ଦୁଝରର ଆନନ୍ଦପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟବହୃତ)	

ଆମ ଓଡ଼ିଆରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅସମାପିକା କ୍ରିୟା ସହିତ କରି ଯୋଗ କରି କୋଥପ କୋଥନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାଧୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଆସି	ଆସିକରି
ଖାଇ	ଖାଇକରି
ନେଇ (ନେଇ ଯାଅ) ନେଇକରି	

(ନେଇକରି ଯାଅ)

ବାଧୁତି ସଂପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରତ୍ୟୟ ଯୋଗ କରି ଲିଙ୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ -

ପୁଲିଙ୍ଗ	ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ
ଭାଙ୍ଗୁଆ	ଭାଙ୍ଗୁଳୀ
ଟୋକଳା	ଟୋକଳୀ
ଘରଭଙ୍ଗା	ଘରଭାଙ୍ଗୀ
ବଗାଳିଆ	ବଗାଳିଆଣୀ
ହେଙ୍କାବୁଝା	ହେଙ୍କାବୁଝାଣୀ
କଲ୍‌ହୁଆ	କଲ୍‌ହୁଆଣୀ

ପାଞ୍ଜିଆ ପାଞ୍ଜିଆଣୀ
ବଚନ ଦୁଷ୍ଟରୁ ବିଚାରକଲେ ବହୁବଚନରେ 'ଗୁଡ଼ିକ' 'ଗୁଡ଼ାକ', 'ମାନ'
ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଗା' ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି, ଯଥା:

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ	ବାୟୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଘରଗୁଡ଼ିକ	ଘରଗା
ପିଲାମାନେ	ପିଲାଗା

ପୁରୁଷ ଦୁଷ୍ଟରୁ ବିଚାରକଲେ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ତିନି ପ୍ରକାର ପୁରୁଷ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ, ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରୁଷ, ତୃତୀୟ ପୁରୁଷ ଅନୁସାରେ ବାକ୍ୟ କ୍ରିୟାପଦ କର୍ତ୍ତାର ପୁରୁଷ, ବଚନକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ବାୟୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କଥୋପକୋଥନରେ ପୁରୁଷର ବ୍ୟବହାର ଅନୁସାରେ ବାକ୍ୟ କ୍ରିୟାପଦ, କର୍ତ୍ତାର ପୁରୁଷ ବଚନକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ:

ଓଡ଼ିଆ ବାୟୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ, ଏକବଚନ- ମୁଁ // ମୁଇଁ (ମୁଇଁ ପଡୁଛେଇଁ)
ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରୁଷ ଏକବଚନ- ତୁମେ // ତୁଇଁ (ତୁଇଁ ପଡୁଛେ)
ତୃତୀୟ ପୁରୁଷ ଏକବଚନ - ସେ// ସିଏ (ସିଏ ପଡୁଛି)

ପ୍ରବାଦ, ପ୍ରବଚନ ଓ ରୁଢ଼ି ଦୁଷ୍ଟରୁ ବିଚାର କଲେ ବାୟୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରବାଦ, ପ୍ରବଚନ ଓ ରୁଢ଼ି ଭିତରେ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଭିନ୍ନତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ; ଯଥା-

ଛେଳି ଗୁଡୁରିଆ, ପାଣିକୁ ଦେଖିଲେ ହୁଏ ଛାନିଆ- (ଭୟାକୁ);
ଦେମେଣା ଉଣ୍ଡିଛି- (ଘରେ ଖାଇବାକୁ ନଥାଇ ଉପାସ ରହିବା)
ଘରଅଛି ସ୍ୱାର ନାହିଁ, ଘରଣୀ ଥିଲେ ତୁଣ୍ଡାଇ ନାହିଁ- (ଚସର)
ଖଣ୍ଡିଏ ଧାନରେ ଉଣେଇଶି ପାଇ ଅଗାଳି - (ତାହା ମିଛୁଆ)
ରେଞ୍ଜାଳିଆ ଗଙ୍ଗେଇ, ପେଟ ବାଟେ ଛୁଆ ଧରି, ପିଠିବାଟେ ରଙ୍ଗେଇ - (ତଙ୍ଗା)

ବସିଥାରେ କୁଜି ବୁଢ଼ୀ ମୁଇଁ ଯାଉଛି ସରଗେ ଉଡ଼ି - (ଝଡ଼ିପୋକ)
ଟିପି ନଗା କୁଳି ଆଣିବ ଯବେ, ଆମର ମନକୁ ମହିବ ତେବେ (କେନ୍ଦୁ)
ପିତାକୁ ତଳୁଲା ନାଉ, ପୁଅ ଝିଅ କଥା ଯେଣିକି ଯାଉ, ତୁମ୍ଭର ଆମ୍ଭର ହେଉ (ସ୍ୱାଧିପତ୍ନ)

ଦଶ ଗୋଡ଼, ତିନି ମୁଣ୍ଡ ଏ ଜଣକ କିଏରେ ଭାଇ (ତାଷୀ ହଳ ଲଙ୍ଗଳ)

ବାୟୁତି ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରଚଳିତ କେତକ ଶବ୍ଦାବଳୀ:

ବାୟୁତି ଶବ୍ଦ	ଅର୍ଥ
ଇଢ଼ି	ଏପରି
ସେଗୁଳା	ସେଗୁଡ଼ାକ
କଟେହିଁ	ଟିକେବି
ସିଠେ	ସେଠାରେ
ଇନାଗେ	ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭରଗାତି	ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀ
ଯୁଅ	ଯାଅ
ମକେ	ମୋତେ
ଠାଣୁ	ଠାରୁ
ତେଭେଇଁ	ତଥାପି

କିସେଇଁ	କଣ ପାଇଁ
କଟେ	ଟିକେ
ରଣଭଣ	ଅସନା
ମରତ	ଲଙ୍କା
ବାହୁଣୀ	ଝାଡୁ
ଅଥାନବାସିଆ	ଯାଯାବର
ଘରୁକୁଛି	ଦୌଡ଼ିବା
ବାୟୁତି ଶବ୍ଦ	ଅର୍ଥ
ଆରସି	ଆଇନା
ଚାଙ୍ଗର	ପଥର
ନୁଟା	ଡାଳ
ଶିଆଳ	ବିଲୁଆ
କେଟୁଆ	ଜିଆ
କଲେଇ	ଝଡ଼ିପୋକ
କରୁକୁଟି	କାଇ
ତୁଣ	ତରକାରୀ
ଚକୋଳା	ଯୁବକ
ଚକୋଳୀ	ଯୁବତୀ
ଅଜର ନଟି	ଘଣ୍ଟ
ଭେସିଙ୍ଗିଆ	ମଜାଳିଆ
ହେଙ୍କାବୁଝା	ଅବୁଝା
ଛେରଗବର	ଭୟଭୀତ
ଠେଟଙ୍ଗ	ମରୁଭୂମି ସଦୃଶ୍ୟ
ପକାହୁଣ୍ଡୁଳା	ପଡ଼ିଉଠି ଦଉଡ଼ି

ବାୟୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର କଥୋପ କଥୋନ ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ କେତକ ବାକ୍ୟ :

କେକଲେ ଯାଉଛ - (କୁଆଡେ ଯାଉଛ)
ଇନାନି ତୁଇଁ ଫେରି ଆସିବେ - (ଏବେ ତୁ ଫେରିଆସିବୁ)
ଇଠିକି ଆସ - (ଏଠାକୁ ଆସ)

ଯଦି ଏଭଳି ଭାବରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଏ ବାୟୁତି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ବହୁଭିନ୍ନତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଗବେଷଣା ସାପେକ୍ଷ । ଯୁଗ ବଦଳୁଛି, ଚଳଣି ବଦଳୁଛି, ଶାସନ ବି ବଦଳୁଛି । ବାୟୁତିସଂପ୍ରଦାୟର ସ୍ଥିତି ନ ବଦଳିବ କାହିଁକି? ଆଶାଦୂରାଶା ଦେଇ ଗତି କରୁଥିବା ବାୟୁତି ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବେ ଜାଗିଉଠିଲେଣି । ବାୟୁତି ଜାତିର ଲୋକମାନେ ସମୟ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେଣି ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଷାର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଲାଣି ।

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥସୂଚୀ

- [1]. ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ (ସଂ), ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କୃତି, ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ୨୦୦୪

- [2]. ଚିତ୍ରସେନ ପ୍ରସାଦତ (ସଂ), 'ଆଦିବାସୀ ମୌଖିକ ସାହିତ୍ୟ ପରଂପରା, ସାହିତ୍ୟ ଅକାଦେମି,' ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ୨୦୧୬
- [3]. ରବିନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ସେନାପତି, 'ଓଡ଼ିଶାର ଆଦିବାସୀ', ବିଦ୍ୟାବାରତୀ, କଟକ, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ, ୨୦୦୬
- [4]. ନୃସିଂହପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର, ଶୁକଦେବ ସାହୁ, 'ଆଦିବାସୀ ସମାଜ ଓ ସଂସ୍କୃତି', ମନୋରମା ପବ୍ଲିଶର୍ସ, କଟକ, ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ, ୨୦୧୬
- [5]. ରାଜକିଶୋର ନାୟକ, ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ନାଏକ, 'ବାଧୁତି ଜନଜାତିର ଅଜ୍ଞାତ ଅଧ୍ୟାୟ', ପ୍ରକାଶକ, ବାଧୁତି ସାଂସ୍କୃତିକ ସମାଜ, କେନ୍ଦୁଝର
- [6]. ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାଏକ(ସଂ), 'ବାଧୁତି ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ସଂକଳନ', ପ୍ରକାଶକ ବାଧୁତି ସାଂସ୍କୃତିକ, ସମାଜ, କଟକ ଶାଖା, ୨୦୧୮
- [7]. ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାଏକ, 'ଭୟାଳୁ ସିଆଳୁ ଗନ୍ଧ ସଂକଳନ, ୨୦୦୩